

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1869/2025
30.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весна Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Драгане Бољевић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ана Крунић Шеврт, адвокат из ..., против туженог „ББ” ДОО из ..., чији је пуномоћник Немања Новокмет, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1292/24 од 19.11.2024. године, у седници већа одржаној 30.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1292/24 од 19.11.2024. године у преиначујућем делу.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1292/24 од 19.11.2024. године у преосталом делу којим је одбијена жалба тужиоца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1292/24 од 19.11.2024. године у преосталом делу којим је одбијена жалба тужиоца.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова на име састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П1 149/23 од 22.04.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да исплати тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете и то за претрпљене физичке болове износ од 32.000,00 динара, претрпљени страх износ од 32.000,00 динара и претрпљене душевне болове због наружености износ од 24.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 22.04.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца на име накнаде нематеријалне штете и то за претрпљене физичке болове тужиоца преко досуђеног износа, а до траженог износа од 80.000,00 динара, са припадајућом затезном каматом, претрпљени страх

преко досуђеног износа, а до траженог износа од 80.000,00 динара, са припадајућом затезном каматом и претрпљене душевне болове због наружености преко досуђеног износа, а до траженог износа од 60.000,00 динара, са припадајућом затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 254.620,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1292/24 од 19.11.2024. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог и преиначена пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П1 149/23 од 22.04.2024. године у усвајајућем делу, тако што је одбијен захтев тужиоца да тужени исплати тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове износ од 32.000,00 динара, претрпљени страх износ од 32.000,00 динара и претрпљене душевне болове због наружености износ од 24.000,00 динара, са затезном каматом од 22.04.2024. године до исплате и накнади трошкове поступка у износу од 254.620,00 динара, са затезном каматом од извршности до исплате и обавезан тужилац да накнади туженом трошкове поступка у износу од 132.750,00 динара. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена побијана пресуда у одбијајућем делу. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове другостепеног поступка у износу од 27.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану правноснажну пресуду у преиначујућем делу на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. а у вези члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 – други закон) и утврдио да ревизија тужиоца у том делу није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности у смислу члана 408. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на радном месту ... Дана 29.09.2020. године, тужилац је радио на ... – ... У једном моменту је дошло до пуцања фолије у коју се пакује пет паковања ... Намештање фолије је извршио сменовођа ВВ, после чега је тужилац наставио са радом. Међутим, тужилац је видео да је због пуцања фолије испод исте пало неколико нудли и то у део машине где се налазе ваљци и ланац који вуче траку на којој се фолија налази, те је руком покушао да нудле извуче, при чему претходно није угасио машину, па му је ланац на тој машини закахио четврти прст леве шаке, услед чега је задобио лаку телесну повреду у виду отворене ране у пределу дисталне фаланге четвртог прста леве шаке са повредом нокта и парцијалном ампутацијом. На машини на којој је тужилац радио било је истакнуто упутство за безбедан и здрав рад у којем је наведено да радове на одржавању и поправци опреме за рад могу да обављају само стручна лица, квалификована и одређена за ту врсту посла, да у случају да не може да се покрене уређај или да се неисправност уређаја јави у току рада, случај се пријављује непосредном руководиоцу који ће позвати техничко особље задужено за одржавање и поправку и да не треба

покушавати да се поправи квар на електричним и механичким деловима опреме, те да је неопходно искључити уређај из напајања да би се избегла опасност при квару уређаја. Тужилац је наведено упутство прочитао и имао сазнања да пре отклањања било каквог квара или неправилност у раду, машину мора претходно да угаси. Поред тога, тужилац је похађао теоријску и практичну обуку за здрав и безбедан рад и 16.06.2020. године положио тест из области безбедности и здравља на раду. Непосредни руководиолац тужиоцу је био сменовођа ВВ, који је био присутан у тренутку повређивања тужиоца. Сменовођа тужиоцу није наложио да нудле извади из машине док је иста у раду, нити му је то изричито забранио. Тужени није дисциплински кажњавао запослене који се нису придржавали правила рада на машини, односно обавезе да машину искључе пре предузимања отклањања неправилности у раду. Процес производње, односно паковања нудли се могао несметано одвијати и без вађења нудли које су пале. Тужилац је пре предузимања описаних радњи, машину лако могао угасити, јер се на самој машини налази тастер за гашење. У ситуацији да је претходно угасио машину и извадио нудле из дела машине где су се налазиле, заустављање процеса производње трајало би око 15 секунди. На основу медицинског вештачења је утврђен интензитет и трајање физичких болова и страха који је тужилац трпео у моменту и после повређивања, као и степен душевних болова због наружености.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца ради исплате на име накнаде нематеријалне штете по опредељеним видовима, као у изреци првостепене пресуде, на основу члана 173, 174. и 200. Закона о облигационим односима, узимајући у обзир допринос тужиоца настанку штете од 60%, због чега је умањена одговорност туженог као послодавца у смислу одредбе члана 177. став 3. Закона о облигационим односима, имајући у виду да иако се тужилац није придржавао правила које је знао, односно да је у обавези да искључи машину приликом вађења нудли, исти није добио никакво упозорење од стране сменовође или неког од претпостављених, нарочито када се има у виду да је сменовођа био присутан у тренутку повређивања, као и да су остали сведоци навели да нико никада није упозорен, нити дисциплински гоњен уколико се неко од радника не би придржавао правила рада за машинама, чиме је прећутно било толерисано овакво понашање запослених од стране послодавца.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у усвајајућем делу тужбеног захтева, тако што је у том делу одбио тужбени захтев за досуђене новчане износе првостепеном пресудом по опредељеним видовима на име накнаде нематеријалне штете, јер је нашао да не постоји одговорност туженог за штету коју је тужилац у конкретном случају претрпео. Тужени је предузео све мере да до повређивања тужиоца не дође, када је обучио тужиоца за безбедан и здрав рад и на машини видно истакао упутства и упозорења, те је тужилац био упознат са свим опасностима и ризицима у раду на тој машини, па иако је критичном приликом знао да је у обавези да искључи машину пре ручног вађења нудли из машине, поступио је супротно овој обавези, што представља својеволјно и скривљено понашање тужиоца које се није могло предвидети, избећи или отклонити и за чије последице тужени не може бити одговоран.

Према оцени Врховног суда, правилна је одлука другостепеног суда о преиначењу првостепене пресуде у усвајајућем делу и одбијању тужбеног захтева за накнаду нематеријалне штете по опредељеним видовима досуђеним првостепеном

пресудом, због чега су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 177. став 2. Закона о облигационим односима – ЗОО („Службени лист СФРЈ“ бр. 29/78...57/89, „Службени лист СРЈ“ број 31/93 и „Службени гласник РС“ број 18/20) прописано је да се ималац ствари ослобађа одговорности и ако докаже да је штета настала искључиво радом оштећеника или трећег лица, коју он није могао предвидети и чије последице није могао избећи или отклонити.

У ситуацији када је тужилац као запослени код туженог завршио теоријску и практичну обуку за здрав и безбедан рад и положио тест из области безбедности и здравља на раду и критичном приликом се процес производње, односно паковања нудли могао несметано одвијати без вађења нудли које су пале, а тужилац пре предузимања описаних радњи машину лако могао угасити, јер се на самој машини налазио тастер за гашење, очигледно је до повређивања тужиоца дошло његовим понашањем које се није могло предвидети и чије се последице нису могле избећи или отклонити у смислу одредби члана 177. став 2. ЗОО.

У том смислу су неосновани наводи ревизије којима се указује на одговорност туженог због повређивања тужиоца и последица тог повређивања. Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП, оценио да ревизија тужиоца у делу којим је одбијена његова жалба није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Побијаном другостепеном пресудом одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у делу којим је одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете по опредељеним видовима у укупном износу од 220.000,00 динара, због

утврђеног доприноса тужиоца настанку штете на основу одредбе члана 177. став 3. ЗОО.

Према оцени Врховног суда у том делу нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења. При том, тужилац као ревидент није приложио различите судске одлуке из других сличних чињеничноправних ситуација у којима је другачије одлучено.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је испитујући дозвољеност ревизије тужиоца у делу којим је одбијена његова жалба у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. ЗПП, утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 22.09.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела којим је одбијена жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда износи укупно 220.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела којим је одбијена жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда на име главног тужбеног захтева у износу од 220.000,00 динара, не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиоца у том делу није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

Одредбом члана 154. став 1. ЗПП прописано је да ће суд приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци да узме у обзир само оне трошкове који су

били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о износу трошкова, одлучује суд ценећи све околности.

Према томе, ценећи све околности, трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова на име одговора на ревизију сходно одредби члана 154. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 165. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић